

РЕШЕНИЕ

№ 4957

гр. София, 20.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **640** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във вр. с чл. 172, ал. 4 от Закон за движението по пътищата.

Делото е образувано по жалба на Н. М. Н., [ЕГН] от [населено място], против Заповед № 6843/31.12.2022г., издадена от младши автоконтрольор в 01 група 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на жалбоподателя на основание чл.171, т.1, буква 4б“ от ЗЗДвП е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

Жалбоподателят оспорва и иска отмяната на заповедта, като твърди, че не е управлявал автомобила към момента на проверката, нито е реализирал ПТП т.е. не е имал качеството водач на МПС, за да се ангажира отговорността му за извършено по чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП нарушение. Същият не е бил спиран за проверка, автомобилът е бил паркиран, а жалбоподателят е бил на улицата, където е тестван за алкохол с алкотест-дрегер.

В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез адв. Д..

Ответникът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

По делото е приета и приложена административната преписка,

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните и извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт на основанията по чл. 168 АПК, намира от фактическа и правна страна за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Обжалваната заповед е връчена на жалбоподателя на 25.06.2012г., а жалбата до съда е с дата 31.12.2022г., с което е подадена в срока за оспорване по чл.149,ал.1 АПК. Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок и от лице с право и интерес от оспорването, както и срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, съгласно чл. чл. 172, ал.4 от ЗДвП.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Със Заповед № 6843/31.12.2022г., издадена от младши автоконтрольор в 01 група 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която поради наличие на материално-правните предпоставки по чл. 171,т.1,буква „б“ ЗДвП, е отнето временно свидетелството за управление на МПС.

Като основание за издаването на заповедта е посочено допуснатото нарушение на чл. 5, ал.3, т.1 ЗДвП, установено с Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия GA № 769577/31.12.2022г.

От фактическа страна в мотивите на заповедта е прието, че жалбоподателят на 31.12.2022г. е управлявал МПС и при извършената му проверка за употреба на Алкохол с Дрегер АлкоТест- 7510 с фабричен номер ARMD-0211, апарата отчел 2,37 промила алкохол в издишания въздух.

Видно от докладна записка на Д.З. полицай Т. К., на въпросната дата и час – 31.12.2022г. жалбоподателят не е бил в автомобила. По сведения на друго лице- К. Н. Т. за извършено ПТП, жалбоподателят е установен на [улица]пред № 72, извън процесното МПС, където е потърсен от пристигналите по сигнал полицаи.

Настоящата инстанция приема за установено, че жалбоподателят не е управлявал лек автомобил на 31.12.2022г. в 02:46 ч. на посоченото в АУАН място, с оглед на което за него не е възникнало задължение да бъде изпробван с техническо средство за съдържание на алкохол в кръвта, съответно не е извършил нарушение на чл. 5, ал.3, т.1 ЗДвП, посочени като основание за издаване на оспорената заповед. Субект на изпълнителното деяние по тази разпоредба, съответно субект на отговорността може да бъде само водач на моторно превозно средство, който управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта си над 1,2 на хиляда, установено по надлежния ред. Тази разпоредба не предвижда ангажиране на отговорността на собственика на автомобила за извършено административно нарушение евентуално от друго лице при управлението му.

С оглед на това не може да се приеме твърдението, че с акта вярно е установено авторството на лицето, срещу което е съставен, тъй като е установено безспорно само качеството му на собственик на автомобила. Поради това не може да се приеме редовно съставен АУАН, тъй като към момента на съставянето му не е установен безспорно извършителят на нарушението по чл. 5, ал.3, т.1 ЗДвП. Органът е следвало да прецени - на основание чл. 35 АПК самостоятелно дали жалбоподателят действително е управлявал автомобила към датата на издаването на акта. Такава преценка не е извършена, с което органът не е изпълнил задължението си да установи всички относими към издаването на акта факти и е нарушил принципа за служебното начало.

Компетентността на органа да издаде обжалваната заповед е доказана от представената Заповед № 8121з -1524/09. 12.2016г.. на министъра на вътрешните работи и Заповед № 513з-1618/26.02.1028г. на Директора на СДВР за възлагане на правомощия по чл. 172, ал.1 от ЗДвП.

Изложеното обосновава извод, за издаването на оспорената заповед от компетентен орган, в предвидената форма, но при неизпълнение на задължението да изясни всички факти и обстоятелства от значение за издаването на акта, довело до необоснованост на акта и материалната му незаконосъобразност по чл.146, ал. 4 АПК, представляващо основание за отмяна.

На основание изложеното и чл. 172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. М. Н., ЕГН [ЕГН] от [населено място], ЗАПОВЕД № 6843/31.12.2022г., издадена от младши автоконтрольор в 01 група 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на жалбоподателя на основание чл.171, т.1, буква 4б“ от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца. .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: